

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 maja 1983 r.

Nr 26

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

122 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie zasad pobytu nieletnich w milicyjnych izbach dziecka	369
123 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie wywiadów środowiskowych przeprowadzanych w sprawach nieletnich	370
124 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie wykazu organizacji społecznych uprawnionych do zgłoszenia udziału swego przedstawiciela w postępowaniu w sprawach nieletnich	371
125 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie kosztów postępowania w sprawach nieletnich	372
126 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w zakładach poprawczych	373
127 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w schroniskach dla nieletnich	379
128 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości	383
129 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 maja 1983 r. w sprawie zasad pobytu nieletnich w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej	389
130 — Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 10 maja 1983 r. w sprawie zasad pobytu nieletnich w zakładach wychowawczych oraz innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych i oświatowo-wychowawczych	390

122

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad pobytu nieletnich w milicyjnych izbach dziecka.

Na podstawie art. 83 § 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Milicyjne izby dziecka, zwane dalej „izbami”, działają przy jednostkach Milicji Obywatelskiej.

§ 2. 1. Izba zapewnia doraźną opiekę całkowitą i właściwe warunki wychowawcze nieletniemu:

- 1) co do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełnił czyn karalny, a zachodzi uzasadniona obawa ukrycia się lub zatarcia śladów czynu, albo gdy nie można ustalić jego tożsamości — jeżeli ukończył lat 13, ale nie ukończył lat 17;
- 2) wymagającemu natychmiastowej opieki, gdy jest niemożliwe niezwłoczne przekazanie nieletniego rodzicom (opiekunowi) albo umieszczenie go w pogotowiu opiekuńczym lub innej placówce opiekuńczo-wychowawczej — jeżeli ukończył lat 13, ale nie ukończył lat 18.

2. W razie przyprowadzenia do izby nieletniego, który nie ukończył lat 13, odpowiadającego warunkom, o których mowa w ust. 1, Milicja Obywatelska przewozi go do najbliższego pogotowia opiekuńczego. Nieletniego w wieku do lat 3 przewozi się do najbliższego domu małego dziecka.

§ 3. 1. Do zadań izby należy:

- 1) potwierdzenie lub ustalenie tożsamości nieletniego,
- 2) zebranie podstawowych informacji o sytuacji środowiskowo-rodzinnej nieletniego,

3) obserwacja pedagogiczna nieletniego w czasie jego pobytu w izbie.

2. Izba informuje o sytuacji nieletniego instytucje państwowe i organizacje społeczne zajmujące się opieką i wychowaniem w celu udzielenia pomocy opiekuńczo-wychowawczej, a także utrzymuje stały kontakt z sądem rodzinnym właściwym dla siedziby izby.

§ 4. 1. Izba zapewnia nieletniemu opiekę wychowawczą w ciągu całej doby.

2. W czasie pobytu w izbie opiekę nad nieletnimi sprawują funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej — wychowawcy mający co najmniej średnie wykształcenie i praktykę pedagogiczną.

§ 5. 1. Pomieszczenia izby składają się co najmniej z dwóch sypialni — oddzielnych dla dziewcząt i chłopców, świetlicy, izolatki, urządzeń sanitarnych oraz pomieszczenia na bieliznę i depozyty.

2. Usytuowanie izby powinno zapewniać możliwość codziennych zajęć ruchowych nieletnich na powietrzu, a urządzenie świetlicy — zajęć kulturalno-oświatowych.

3. Izba powinna być zabezpieczona w sposób uniemożliwiający nieletniemu samowolne oddalenie się i kontaktowanie się z osobami spoza izby.

§ 6. O przyjęciu do izby decyduje kierownik jednostki Milicji Obywatelskiej, która zatrzymała nieletniego, albo kierownik izby.

§ 7. O umieszczeniu nieletniego w izbie zawiadamia się niezwłocznie jego rodziców lub opiekuna, jednostkę

Milicji Obywatelskiej właściwą ze względu na miejsce zamieszkania nieletniego, a także — w zależności od potrzeb — sąd rodzinny, prokuraturę, władze oświatowe lub właściwy zakład, którego nieletni jest wychowankiem lub podopiecznym bądź do którego powinien być skierowany, oraz inne instytucje państwowe i organizacje społeczne właściwe w sprawach opieki i wychowania.

§ 8. Przy przyjęciu nieletniego do izby odbiera się posiadane przez niego przedmioty, które mogą stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia.

§ 9. 1. Czas pobytu nieletniego w izbie powinien być wypełniony zajęciami dydaktycznymi, pracami porządkowymi, a także lekturą i zorganizowaną rozrywką, z uwzględnieniem co najmniej dwóch godzin zajęć ruchowych na powietrzu.

2. Treść i sposób prowadzenia zajęć oraz metody wychowawcze stosowane wobec nieletnich powinny umożliwiać wszechstronne poznanie nieletniego i jego środowiska, rozbudzać u nieletnich pozytywne zainteresowania w zakresie porządku, pracy i kultury, a także umiejętności współżycia w zespole.

3. Szczegółowy porządek dnia i rozkład zajęć w izbie ustala kierownik izby za zgodą właściwego kierownika jednostki Milicji Obywatelskiej.

§ 10. 1. Egzekwowanie przez wychowawców właściwego zachowania nieletnich powinno być nacechowane spokojem, opanowaniem, życzliwością i konsekwencją postępowania.

2. Metody wychowawcze stosowane wobec nieletnich powinny być indywidualizowane i opierać się przede wszystkim na perswazji i stwarzaniu warunków umożliwiających nieletnim wykazanie się poprawną postawą.

§ 11. W izbie stosuje się jako nagrodę — pochwałę, a jako karę — upomnienie.

§ 12. 1. W wyjątkowych wypadkach, gdy zachowanie nieletniego może spowodować niebezpieczeństwo dla jego życia lub zdrowia albo życia lub zdrowia innych osób, można izolować go w bezpiecznym, przystosowanym do tego celu pomieszczeniu — izolatce.

2. W izolatce nieletni może przebywać do czasu ustania zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż 24 godziny, a nieletni w wieku poniżej 14 lat — nie dłużej niż 12 godzin.

3. W razie szczególnej agresywności nieletniego należy niezwłocznie wezwać lekarza.

§ 13. Nieletni w czasie pobytu w izbie otrzymuje:

- 1) całodzienne wyżywienie według ustalonych norm i zasad żywienia,

- 2) czystą bielizną pościelową i osobistą, piżamę, dresy i obuwie,
- 3) środki służące do utrzymania higieny osobistej i czystości ubrania.

§ 14. Nieletni przebywający w izbie są pod opieką lekarską i sanitarną zakładów służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 15. Nieletniego zwolnionego z izby przekazuje się:

- 1) rodzicom lub opiekunowi,
- 2) upoważnionym pracownikom jednostek podległych Ministrom: Sprawiedliwości, Oświaty i Wychowania albo Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 3) funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej w celu doprowadzenia do jednostki Milicji Obywatelskiej, sądu lub prokuratury albo w celu konwojowania na polecenie sędziego, prokuratora lub kierownika jednostki Milicji Obywatelskiej.

§ 16. W razie gdy nieprzybycie osób właściwych do zapewnienia dalszej opieki nieletniemu może spowodować przekroczenie terminów określonych w art. 40 § 2 lub art. 102 § 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228), należy nieletniego niezwłocznie odwieźć do najbliższego pogotowia opiekuńczego.

§ 17. 1. Przy oddawaniu nieletniego pieczy osób wymienionych w § 15 wychowawca jest obowiązany sprawdzić ich tożsamość oraz uzyskać pisemne potwierdzenie przekazania pieczy nad nieletnim.

2. Złożone w depozycie pieniądze lub kosztowne przedmioty nieletniego przekazuje się za pokwitowaniem osobie uprawnionej do przejęcia pieczy nad nieletnim.

3. Nieletniemu konwojowanemu do odległej miejscowości wydaje się przed odjazdem gorący posiłek i suchy prowiant na drogę.

§ 18. Materiały i informacje o nieletnim, uzyskane w czasie jego pobytu w izbie, przekazuje się — zależnie od potrzeb:

- 1) właściwemu sądowi rodzinnemu,
- 2) właściwemu zakładowi lub placówce, do której nieletni zostaje skierowany,
- 3) instytucjom państwowym i organizacjom społecznym zajmującym się opieką i wychowaniem, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania nieletniego.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczyk

123

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie wywiadów środowiskowych przeprowadzanych w sprawach nieletnich.

Na podstawie art. 24 § 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organami uprawnionymi do przeprowadzania wywiadów środowiskowych są kuratorzy sądowi,

2. W zakresie i na warunkach określonych w rozporządzeniu wywiady środowiskowe mogą przeprowadzać również:

- 1) przedstawiciele organizacji młodzieżowych lub innych organizacji społecznych, zakładów pracy oraz osoby